

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 50. Rufinus Origenem Interpretatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](#)

Etavienses Sancti viri Reliquias afferre Sæculum IV.
sibi cupiebant, quod apud ipsos in primo A. C. 400.

suo Monasterio Ligugensi moratus fuisset, sed populus Turonensis prævaluit,

Ad ejus exequias innumerabilis populi Greg. Tur. multitudo confluxit; cum funus Turo-
^{1. hist. c. ult.} Id. IV. mi- nem revehetur, urbs universa obviam
^{rac. c. 30.} processit, omnes circum agrestes, & vi-
^{Sup. XIV.} cinarum urbium cives accurrerunt, duo §. 25.

ferme Monachorum millia, & multæ San-
ctimonialium greges convenerunt. Om-
nes lacrymis perfundebantur, quamvis
nullus dubitandi superesset locus, quin
Sancta ejus anima in Cœli Gloriam esset
recepta. Ergo cantantes hymnos defun-
ctum ad locum sepulturæ detulerunt, ubi
posterioribus sæculis Ecclesia, & illustre
S. Martini Turonensis Monasterium ædifi-
catum. Hanc Ecclesiam rexerat viginti
sex annis, atque S. Bricium, unum Disci-
pulorum suorum, Successorem habuit.

Alius ex Discipulis, nempe Severus Sul-
picius ejus vitam scripsit. Greg. II.
hist. c. I.

§. L.

Rufinus Origenem interpretatur.

Circa idem tempus Rufinus Aquilejensis Sup. XVII.
ab Anastasio Papa damnatus est; quod §. 6. ap. Hier.
ab origine repetendum. Rufinus ferme tom. ult.
viginti quinque annis cum Melania Jero-
solymæ versatus, circa annum 397. Ro-
mam

Cæculum IV. mam rediit; ibi versionem latinam Apo.
 A. C. 400. logiæ Origenis, quæ S. Martyris Pam-
 phili esse creditur, cum una epistola edi-
 dit, ut demonstraret, Origenis opera fu-
 issæ ab aliis corrupta. Utramque Mac-
 Pall. Lauſ. c. 123. cario dicavit, qui olim Præfecti Prætorii Vi-
 carius, tunc totum se piætatis operibus
 dederat. Deinde Rufinus versionem ope-
 Sup. l. V. ris Origenis, Peri-Archon, id est, de Prin-
 §. 54. cipiis, cum Præfatione ad eundem Ma-
 carium directa, publicæ lucis fecit, ubi
 dicit: *Scio, aliquos ex fratribus nostris*
 apud Hier. optasse, ut *Origenes a quibusdam viris do-*
 to. I. ep. 63. *ctis in latinum sermonem verteretur, &*
 & to. ult. *projecto, cum Confrater noster duas Ho-*
milias in Cantica vertisset, ab Episcopo
Damaso rogatus, Præfationem præposuit
tam magnifici tenoris, ut jam nemo sit,
qui non Origenem legere cupiat; promis-
tit etiam, se plura alia Origenis opera
versurum. Igitur prosequar, quamvis im-
pari stilo, quod ipse caput, & probavit, &
tantum virum orbi notum faciam, quem
ipse secundum post Apostolos in Ecclesia
Doctorem vocat, cuiusque ultra septua-
ginta Homilias interpretatus est. Me-
thodum quoque ejus tenebo, dum materiam
subinde obscuram dilucidabo, & ea, qua
ab aliis ab Origene ipso alibi dictis, &
a fide Catholica abhorrent, suppressam, cu-
jis rei rationem in Apologia Pamphili ti-
bi exposui. Præfationi finem imponit,
libra-

librarium adjurans, ut hoc opus fideliter Sæculum IV. transcribat. Confrater, quem Rufinus A. C. 400. non nominat, & tantopere laudare videtur, S. Hieronymus est, quem antevertire volebat, & ostendere, ab ipso Origenem defendi debere.

Sparsis Romæ hujus versionis exemplis, Rufinus Aquilejam se recepit, patet. triam suam, habens epistolas Communionis S. Siricij Papæ, quas nihil mali suspicatus facile concesserat. Sanctus hic Papa haud multo post satis cessit, nempe 26. Nov. anno 398. postquam Ecclesiæ Romanæ prope quatuordecim annos præfuerit. Omni mora abrupta, electus est Anastasius, qui S. Sedem non ultra annos tres, & medium tenuit; ad eum Rufinus desertur, quod Romæ errores Originis seminasset. S. Marcella zelo fidei, & quod esset S. Hieronymi amica, omnium prima Rufino adversari cœpit, videbat enim ejus scriptum plurimum nocere, jamque non nullos ex Presbyteris, ex Monachis, pluresque ex hominibus sæcularibus his erroribus perverti; alii quoque amici S. Hieronymi, tunc Romæ agentes, præprimis Paulinianus frater ejus, & amicus ejus Eusebius, atque duo alii Vincentius, & Rufinus Presbyteri. Vincentius diu ante adventum Rufini Aquilejensis Romæ erat; Paulinianus, Apo. in Ruf. III. c. 7. & Eusebius uno anno, & alter Rufinus

Hist. Eccles. Tom. V.

M duo-

Sæculum IV. duobus annis serius illuc profecti sunt
A. C. 400. S. Hieronymus fratrem suum Pauliniā
ep. 25. ad num dimiserat, ut reliquum in Pannonia,
Pamm. in quod de Patrimonio habebant, venderet,
 fine. quæ pecunia ad amplificandum Monaste-
ep. 16. ad rium a se Bethlehami ædificatum, & ho-
Princ. c. 5. spites commodius excipiendo impende-
 retur. Ergo Rufinus Aquilejensis apud
 Papam Anastasium accusatur, testes pro-
 ducuntur, qui erroribus Origenis infecti,
 postea resipuerant, versio libri de Prin-
 cipiis assertur, & quia nomen suum non
 præposuerat, exempla oblata sunt, ipsius
 manu correcta. Sæpius ad eum Papa
 scripsit, ut Romam veniret, causam ipse-
 suam defensurus, sed admonitionem hand-
 semper parata excusatione elusit.

Interim S. Hieronymi amici, quid Ro-
ap. Hier. ep. mæ ageretur, per litteras nuntiarunt;
64. Pammachius, & Oceanus certiorem redi-
 diderunt, allata sibi manuscripta vidisse,
 quæ versionem de Principiis Origenis
 continerent, legimus, inquiunt: plura
 propositiones, quæ nobis Catholicæ non
 videntur, suspicamur etiam, plures fuisse
 omissas, quæ impietatem Auctoris palam
 prodidissent. Ideo rogamus te, ad utilita-
 tem omnium, qui Romæ sunt, hunc Orig-
 enis librum, talem, qualis in se est, nobis
 ostende, & istius versionis vel errores, vel
 ignorantiam refuta; & quia Interpres,
 quamvis te non nominet, astute in sua pra-
 fatione

fatione insinuat, se opus, quod tu promis- Sæculum IV.
ras, fuisse executum, & ejusdem cum ipso A. C. 400.
esse sententiæ, ab hac suspicione te purges,
necessè est, ne tuo silentio consentire vi-
dearis.

§. LI.

S. Hieronymus contra Rufinum.

Sanctus Hieronymus accepta hac epi-
stola cum versione, & præfatione Ru-
fini, ad Pammachium, & Oceanum lit-
teras dedit, in quibus se purgat, quod
laudibus Origenem ornasset, dicit, quod
ingenium ejus, & eruditionem lauda-
verit, non autem probaverit Doctri-
nam, quod ejus libris usus fuerit, sicut
S. Cyprianus scriptis Tertulliani, & sicut
libri Apollinaris contra Porphyrium, at-
que Historia Ecclesiastica Eusebii legun-
tur. Fatetur se Apollinarem, & Didymum
Magistros habuisse, imo etiam ali-
quando Judæum. Et subjungit: *Legi*
Origenem, scio omnia, quæ scripsit, fidem
babete mibi, expertus loquor, venenata
funt ejus dogmata, & verba Scripturæ
violenter detorquent. Mores autem Ori-
genis, & immensos labores laudat. Fa-
tetur in erroribus suis esse excusationi
locum, at eum non patitur tanquam Apo-
stolum deprædicari, aut affirmari, ipsum
in nulla re fuisse deceptum. Quod at-
tinget ad Origenis apologiam, quæ S. Mar-

M 2

tyri